

8. Нъ оня само е такъвъ, кой-то безъ да за- гледва на външны сношенія и на личность, ся труди всякога да принесе нѣчто за умноженіе на естест- венно-то благополучіе, труди ся думамъ да умножава благополучіе-то и на самы-ты си неприятели.

9. Той осѣща себе си въздигнѣтъ надъ лукав- ства-та, новости-ты и самы-ты страсти на общыя животъ и иска да струва добро, гдѣто другы-ты чрѣзь своелюбіе-то си струвать зло.

10. Чувствуваніе на обезправданіе и враждѣ не съществува въ душѣ-тѣ му; зачто-то тый лесно загасятъ распаленнѣ-тѣ му ревность, за да ползува и струва добро на оныя, отъ кои-то ся ненавижда. Негово-то наказаніе ся казва: о прощеніе.

11. Той е въздыгнѣтъ надъ маловажны-ты за- дяганія на общы-ты хора, что търсятъ всечко-то си благополучіе въ гѣдаличканіе-то на чувства-та и на празднославіе-то.

12. И като запазва всякога сърдце-то си чисто отъ погрѣшки, не храни никакъвъ омразѣ къмъ оныя, что сгрѣшявать всякой чясъ, нъ гы счита като та- кыва, какви-то сѣ дѣйствително, като болны, на кои-то мощи-то угнѣтава и обладава душѣ-тѣ; като заблудены, на кои-то слабый умъ прѣдпочиташе лъжовно-то и измамительно-то, а не истинно-то и бо- жественно благо!

13. Той е въздыгнѣтъ надъ страсть-тѣ на своелюбіе-то и своеползіе-то. Той не иска да бѣде най благородный отъ хора-та, нито да ся обожава отъ другы-ты. Зачто-то ако иска да бѣде такъвъ, тогасъ не е вече благородень.

14. Неговы-ты добротворенія не ставать за по высокы въздаянія; зачто-то такъвъ добродѣтель не